

ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ІНОЗЕМНА МОВА ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ» ЯК ШЛЯХ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

Бернацька Г.С.,
*завідувач навчально-методичного кабінету,
викладач іноземної мови
Технолого-економічного коледжу
Миколаївського національного аграрного університету
м. Миколаїв, Україна*

Кейс-метод відомий у вітчизняній освіті як метод ситуативного навчання на конкретних прикладах. Найбільш широко кейс-метод застосовується під час вивчення економіки та бізнес-наук. Використання кейс-методу також здобуло широкого поширення у педагогіці, медицині, юриспруденції, математиці, культурології та політології. Слід відзначити також значення використання цього методу і у процесі викладання іноземної мови за професійним спрямуванням студентам коледжів, оскільки він сприяє формуванню у студентів комунікативної компетенції, здатності вести діалог, використовувати набуті знання під час професійної діяльності. Кейс – це події, які реально відбулися в певній сфері діяльності і які автор описав для того, щоб спровокувати дискусію в навчальній аудиторії, підштовхнути студентів до обговорення та аналізу ситуації, до прийняття рішень.

Для вивчення іноземної мови студентами коледжу велику цінність являє собою сам процес аналізу мовної ситуації та пошуку її вирішення, розвиток їх здатності приймати рішення в невизначеній ситуації, що в свою чергу потребує особливої організації процесу викладання іноземної мови.

Кейси можуть бути різними за обсягом та змістом, що залежить від мети вивчення іноземної мови, від рівня знань та вмінь студентів, а також від того, якої допомоги необхідно надавати в процесі прийняття рішень. При конструюванні кейсів спостерігається перевага одного з джерел, тому ця обставина може бути покладена в основу класифікації кейсів. Так, всі кейси умовно поділяються на: науково-пошукові, орієнтовані на здійснення пошукової діяльності; практичні, які відображають реальні життєві ситуації; навчальні, завданням яких є організація навчального процесу.

Науково-пошуковий кейс виступає моделлю для отримання нових знань про ситуацію та поведінку в ній. Його навчальна функція зводиться до навчання навичкам наукового дослідження за допомогою методу моделювання.

Практичний кейс має на меті детальне відображення життєвої ситуації. Таким чином, цей кейс створює практичну модель ситуації. Навчальне призначення практичного кейсу полягає у тренінгу студентів з даної лексико-граматичної теми, закріпленню знань, умінь та навичок, прийнятті рішень в конкретній мовній ситуації.

Навчальний кейс відображає типові мовні ситуації, які найчастіше зустрічаються в реальному житті, і з яким доведеться стикатися студенту в професійній діяльності. При цьому на перше місце виходять навчальні та виховні завдання. Будь-який кейс містить: ситуацію (будь-яка проблема, історія з реального життя, випадок); контекст ситуації (історичний, хронологічний, особливості дій учасників ситуації); коментарі до ситуації; завдання для роботи з кейсом; додатки.

Кожен кейс повинен відповідати таким вимогам: бути наближеним до реального життя; бути оформленим так, щоб дозволив встановити зв'язок з накопиченим життєвим досвідом, а також з майбутніми життєвими ситуаціями професійної діяльності студентів; надавати можливість інтерпретації з точки зору учасників; містити проблеми і конфлікти; мати можливість вирішення в умовах часових обмежень та індивідуальних знань, навичок та здібностей студентів; допускати різноманітні варіанти рішень. Аналіз матеріалу може проводитися, беручи до уваги конкретне питання або охоплювати всі аспекти ситуації, що залежить від визначення завдання. Обговорення різних варіантів вирішення проблеми відбувається в групах (3-5 осіб). Викладач контролює цей

Використання кейс-методу дозволяє: враховувати навчальні та особисті інтереси та потреби студентів, їх індивідуально-психологічні особливості; здійснювати контроль знань з іноземної мови; застосовувати всі форми аудиторної роботи зі студентами: індивідуальну, парну, групову, фронтальну; розвивати всі види мовної діяльності: читання (оглядове, селективне, детальне), говоріння (монологічна та діалогічна мова), письмо (складання плану, написання есе і т.ін.), аудіювання та переклад; здійснювати міжпредметні зв'язки; стимулювати творчу активність студентів.

Список використаних джерел:

1. Волкова Н. П. Педагогіка: Навч. посіб. / Н. П. Волкова – К.: Академвидав, 2007. – 616 с.
2. Дичківська І. М. Іноваційні педагогічні технології: Навч. Посіб / І. М. Дичківська – К.: Академвидав, 2014. – 352с.
3. Кузьмінський А. І. Педагогіка: Підручник / А. І. Кузьмінський, В. Л. Омеляненко – К.: Знання-Прес, 2008. – 447с
4. Лиса С. Хочу бути творцем і художником [Текст] // Іноземні мови в навчальних закладах. – 2019. - №6 – с. 54-61.
5. Пономарьова О. І. Іноваційні технології формування іншомовної професійної компетенції / О. І. Пономарьова, А. В. Ковальова // Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти. – Вип. 23. – 2019. – с. 71-79.
6. Скоцька Ю. Активізація пізнавальної діяльності учнів засобами проектного навчання / Ю. Скоцька // Іноземні мови у сучасній школі. – 2019. – №6. – с.14-17.

7. Методичні матеріали викладачів циклової комісії гуманітарних та соціально – економічних дисциплін Технологічного – економічного коледжу Миколаївського НАУ.